

BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XI legislatura · quart període · número 389 · dijous 20 d'abril de 2017

TAULA DE CONTINGUT

3. Tramitacions en curs

3.01. Projectes i proposicions de llei i altres propostes de norma

3.01.02. Proposicions de llei

Proposició de llei de l'impost sobre els actius no productius de les persones jurídiques

202-00044/11

Dictamen de la Comissió d'Economia i Hisenda

3

Esmenes reservades per a defensar en el Ple

9

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

Els documents publicats en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* (BOPC) són una reproducció fidel dels documents originals entrats al Registre.

La numeració del BOPC no està necessàriament vinculada a una sola data.

Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7798

DL: B-20.066-1980

www.parlament.cat

3. Tramitacions en curs

3.01. Projectes i proposicions de llei i altres propostes de norma

3.01.02. Proposicions de llei

Proposició de llei de l'impost sobre els actius no productius de les persones jurídiques

202-00044/11

DICTAMEN DE LA COMISSIÓ D'ECONOMIA I HISENDA

A la presidenta del Parlament

La Comissió d'Economia i Hisenda, en la sessió tinguda el dia 19 d'abril de 2017, ha estudiat el text de la Proposició de llei de l'impost sobre els actius no productius de les persones jurídiques (tram. 202-00044/11), l'Informe de la Ponència i les esmenes presentades pels grups parlamentaris.

Finalment, d'acord amb el que disposa l'article 118.5 i 6 del Reglament del Parlament, i recollint les modificacions aprovades per la Comissió, ha acordat d'establir el dictamen següent:

Proposició de llei de l'impost sobre els actius no productius de les persones jurídiques

Exposició de motius

I

La distribució de la riquesa és cada vegada més desigual, tant a l'Organització per a la Cooperació i el Desenvolupament Econòmic com a Espanya i Catalunya, com també és més desigual la distribució de la renda, aspecte que ha estat objecte d'estudis contrastats. Segons dades del Banc d'Espanya, entre els anys 2002 i 2011, el 25% de les llars més riques va augmentar el patrimoni en un 45%, mentre que el 25% de les llars més pobres el va reduir en un 5%. Aquesta elevada desigualtat en la riquesa justifica la utilització d'instruments fiscals per a reduir-la, evitant penalitzar el creixement econòmic. Actualment és plenament acceptat que els tributs, a més d'ésser el mitjà principal per a obtenir els recursos necessaris per a sostenir les despeses públiques, també han de contribuir a la redistribució de la renda i han de servir com a instrument per a atendre els principis i les finalitats socials, entre els quals hi ha la funció social del dret a la propietat.

En l'àmbit tributari, no és fàcil assolir finalitats redistributives i, alhora, de creixement econòmic, perquè són objectius força incompatibles en un mateix impost: els impostos redistributius acostumen a reduir el creixement econòmic potencial i, per contra, els impostos més eficients solen ésser regressius. L'impost sobre actius no productius que crea aquesta llei és un dels casos de figura tributària que permet conjugar tots dos objectius. D'una banda, es graven de manera progressiva els actius no productius que estan en mans de persones jurídiques, la qual cosa permet assolir un cert nivell redistributiu en sotmetre a una major pressió fiscal les persones jurídiques que tenen un major volum d'actius improductius. D'altra banda, un impost d'aquest tipus és eficient perquè pot incentivar un ús més productiu dels actius. El fet de gravar uns actius no afectes a l'activitat econòmica possibilita que les persones jurídiques subjectes a l'impost intentin utilitzar llur patrimoni d'una manera més eficient amb la substitució d'actius improductius per altres de més rendibles.

L'impost sobre actius no productius de les persones jurídiques té també l'objectiu de reduir les pràctiques actuals d'evasió i elusió fiscal, que consisteixen a traslladar patrimoni personal a estructures societàries per a ocultar veritables titularitats i, per tant, capacitats econòmiques. La destinació a usos privats dels actius la titularitat

dels quals es formalitza a nom de persones jurídiques i que no estan afectes a activitats productives és una pràctica elusiva i insolidària que genera pèrdua de recaptació, greus iniquitats horitzontals i verticals i una pèrdua d'eficiència econòmica. Per tant, els poders públics tenen l'obligació d'eliminar els estímuls a aquesta mena de pràctiques.

En aquest sentit, i per les raons d'interès general que s'han exposat, és pertinent crear l'impost sobre actius no productius, que té per objecte gravar els actius no productius de les persones jurídiques amb la finalitat de desincentivar les possibles estratègies d'elusió fiscal, millorar l'eficiència en la utilització d'aquests actius de contingut econòmic i contribuir, en part, a una certa redistribució.

II

La Llei consta de tretze articles, estructurats en cinc capítols, i de tres disposicions addicionals i dues disposicions finals.

El capítol primer, «Disposicions generals», comprèn dos articles: el primer descriu l'objecte de l'impost, i l'altre determina que l'àmbit d'aplicació se circumscriu al territori de Catalunya.

El capítol segon, dedicat als elements essencials de l'impost, inclou la definició del fet imposable, que es concreta en la tinença per part dels subjectes passius de determinats actius no productius situats a Catalunya. Aquests actius són els béns immobles, determinats vehicles de motor, embarcacions i aeronaus, i també objectes d'art i antiguitats que superin un determinat valor i les joies. Els altres dos apartats d'aquest mateix precepte identifiquen, per una banda, els supòsits de tinença que inclou el fet imposable i, per una altra, quins són els punts de connexió per a determinar la situació a Catalunya de cadascun dels actius subjectes a l'impost, tot respectant el principi de territorialitat.

L'article 2 *bis* estableix en quins supòsits s'entén que un actiu és no productiu. La selecció i la descripció d'aquests actius (i de llur destinació o ús) s'inspira en l'objectiu de l'impost d'incidir en les situacions irregulars, en el sentit que els béns queden al marge de qualsevol vinculació amb l'activitat o objecte empresarial del subjecte passiu. En concret, s'identifiquen tres supòsits o circumstàncies. El primer cas es dona quan l'actiu s'ha cedit gratuïtament als propietaris, socis i partícips de l'empresa o a persones vinculades, que els destinen a l'ús o aprofitament privat i, per tant, al marge de qualsevol utilitat empresarial o productiva, reflex d'aquella pràctica amb intenció elusiva a què feia referència l'apartat anterior d'aquest preàmbul. Lògicament, en queda exclòs el supòsit en què la cessió de l'actiu té naturalesa de rendiment en espècie per a aquell que en té l'ús. El mateix article també regula tot allò relatiu a la cessió de l'ús de l'actiu amb caràcter oneros (amb preu) a favor de les mateixes persones abans assenyalades, i quan l'ús o aprofitament també és privat. S'exclou, però, el cas en què concorren tres condicions o requisits: que la persona vinculada que en té cedit l'ús treballi de manera efectiva per a l'empresa, que rebi per a aquesta feina una remuneració que constitueixi la seva principal font de renda procedent del treball i que la contraprestació per a aquesta cessió d'ús sigui preu de mercat. El darrer supòsit té un abast més general i afecta qualsevol actiu que no estigui afecte a cap activitat econòmica o de servei públic, excloent-ne els actius el preu d'adquisició dels quals no superi l'import dels beneficis no distribuïts en l'exercici de l'adquisició de l'actiu i en els deu anys anteriors a aquest, una regla amb una certa tradició en l'àmbit tributari, específicament aplicable amb relació a la determinació de béns afectes a l'activitat en diferents impostos. L'article 2 *bis* incorpora un apartat en què, de manera expressa, s'exclouen del concepte d'actius no productius els béns o actius que es destinen a l'ús o gaudi dels treballadors. Finalment, l'apartat tercer d'aquest article fa remissió a l'impost sobre societats quant al concepte de persona o entitat vinculada.

L'article 3 estableix determinats supòsits d'exempció subjectiva (les administracions públiques i els organismes i entitats de dret públic, les representacions diplomàtiques, les oficines consulars i els organismes internacionals) i objectives (els béns immobles de les entitats sense ànim de lucre que es destinin de manera exclusiva a llurs respectives finalitats pròpies no lucratives).

L'article 4 determina que és el subjecte passiu de l'impost, a títol de contribuent, tota persona jurídica i també qualsevol entitat que, sense tenir personalitat jurídica, constitueix una unitat econòmica o patrimoni separat susceptible d'imposició. En tots dos casos, cal que tinguin objecte mercantil.

Pel que fa a les normes de quantificació del tribut, es defineix la base imposable per la suma dels valors corresponents als actius no productius, cadascun dels quals valorat segons el tipus de bé gravat, i la quota íntegra es determina per l'aplicació d'una tarifa progressiva. El darrer precepte d'aquest capítol fixa la data de meritació de l'impost en l'1 de gener de cada any.

Els capítols tercer i quart fan referència, respectivament, a les normes de gestió i aplicació del tribut i al règim sancionador.

Finalment, el capítol cinquè incorpora un darrer article que disposa l'obligació de subministrament d'informació a càrrec de les persones que es dediquen a la venda d'obres d'art, antiguitats i joies, i remet a una futura ordre per a la determinació de la forma i els terminis de compliment del subministrament de la informació requerida.

Pel que fa a les disposicions addicionals, a banda de les clàusules habituals d'autorització de la Llei de pressupostos per a la modificació de determinats elements del tribut i de referència a la normativa d'aplicació supletòria, es disposa una data excepcional de meritació de l'impost per al 2017, que es fixa en el 30 de juny.

Les dues disposicions finals determinen, respectivament, l'entrada en vigor de la Llei i l'autorització del desplegament reglamentari.

Capítol I. Disposicions generals

Article 1. Objecte de l'impost

L'impost sobre els actius no productius té per objecte gravar els béns no productius i determinats drets que recauen sobre aquests béns que formen part de l'actiu del subjecte passiu.

Article 1 bis. Àmbit d'aplicació

L'impost sobre els actius no productius és exigible en tot el territori de Catalunya.

Capítol II. Elements essencials de l'impost

Article 2. Fet imposable

1. Constitueix el fet imposable de l'impost sobre els actius no productius la tinença del subjecte passiu, en la data de la meritació de l'impost, dels actius següents, sempre que no siguin productius i estiguin situats a Catalunya:

- a) Béns immobles.
- b) Vehicles de motor amb una potència igual o superior a dos-cents cavalls.
- c) Embarcacions de lleure.
- d) Aeronaus.
- e) Objectes d'art i antiguitats amb un valor superior al que estableix la Llei del patrimoni històric.
- f) Joies.

2. Als efectes del que disposa l'apartat 1, la tinença dels actius és determinada per:

- a) La titularitat d'un dret real de superfície, d'usdefruit, d'ús o de propietat. La realització del fet imposable que correspongui d'entre els que estableix aquesta lle-

tra, per l'ordre en què apareixen, determina que l'immoble no estigui subjecte a les modalitats restants establertes per aquesta mateixa lletra.

b) L'ús com a conseqüència de la cessió derivada de la realització d'una operació d'arrendament financer o com a conseqüència de l'adquisició del bé amb reserva de domini.

c) L'ús derivat de qualsevol acord que, amb independència de la seva instrumentació jurídica, permeti la transferència substancial de tots els riscos i beneficis inherents a la propietat de l'actiu objecte de l'acord.

3. S'entenen situats a Catalunya, als efectes d'aquest impost:

a) Els béns immobles situats en el territori de Catalunya.

b) Els vehicles de motor, les embarcacions, les aeronaus, les obres d'art, les antiguitats i les joies la tinença dels quals correspon als contribuents d'aquest impost.

Article 2 bis. Concepte d'actius no productius

1. S'entén que els actius a què fa referència l'article 2.1 no són productius, als efectes d'aquest impost, en qualsevol dels supòsits següents:

a) Si se cedeixen de manera gratuïta als propietaris, socis i partícips del subjecte passiu o a persones vinculades a aquests, directament o per mitjà d'entitats participades per qualsevol d'ells, i que els destinen totalment o parcialment per a l'ús propi o l'aprofitament privat, tret que utilitzar-los constitueixi rendiment en espècie, d'acord amb el que disposa la normativa de l'impost sobre la renda de les persones físiques. En el cas que el bé sigui utilitzat parcialment per a finalitats particulars, es considera actiu no productiu només la part o proporció que es destina a aquestes finalitats.

b) Si se'n cedeix l'ús, mitjançant preu, als propietaris, socis i partícips del subjecte passiu o a persones físiques vinculades a aquests, o a entitats participades per qualsevol d'ells, per a ésser destinats totalment o parcialment a usos o aprofitaments privats, llevat que els propietaris, socis, partícips o persones vinculades satisfacin per a la cessió del bé el preu de mercat, treballin de manera efectiva a la societat i percebin per això una retribució d'import superior al preu de cessió. Es consideren actius productius els que són arrendats a preu de mercat als propietaris, socis i partícips o a persones vinculades a aquests, o a entitats participades per qualsevol d'ells i són destinats a l'exercici d'una activitat econòmica.

c) Si no estan afectes a cap activitat econòmica o de servei públic. Són actius afectes a una activitat econòmica els que, com a factor o mitjà de producció, s'utilitzen en l'explotació de l'activitat econòmica del subjecte passiu.

2. Als efectes del que disposa la lletra c, no es consideren béns no productius els que tenen un preu d'adquisició que no supera l'import dels beneficis no distribuïts obtinguts per l'entitat, sempre que provinguin del desenvolupament d'activitats econòmiques, amb el límit de l'import dels beneficis obtinguts tant en el mateix any de l'adquisició com en els últims deu anys anteriors. S'hi assimilén els dividendes que procedeixen de valors que atorguen, almenys, el 5% dels drets de vot i es posseeixen amb la finalitat de dirigir i gestionar la participació, sempre que, a aquests efectes, es disposi de la corresponent organització de mitjans materials i personals, i l'entitat participada no tingui com a activitat principal la gestió d'un patrimoni mobiliari o immobiliari, d'acord amb la definició de la Llei 19/1991, del 6 de juny, de l'impost sobre el patrimoni. Els ingressos obtinguts per l'entitat participada han de procedir, almenys en el 90%, del desenvolupament d'activitats econòmiques.

3. Els actius a què fa referència l'apartat 1 no es consideren improductius en els supòsits següents:

a) Si es destinen a la utilització o al gaudi dels treballadors no propietaris, no socis o no partícips de la societat o entitat que constitueix rendiment en espècie d'aquests.

b) Si es destinen als serveis econòmics i socioculturals del personal al servei de l'activitat.

4. S'entén per *persones o entitats vinculades* les que ho són als efectes de l'impost sobre societats.

Article 3. Exempcions

Estan exempts de l'impost sobre els actius no productius:

- a) Les administracions públiques i els organismes i entitats de dret públic.
- b) Les representacions diplomàtiques, les oficines consulars i els organismes internacionals amb seu a Catalunya.
- c) Els béns immobles de les fundacions, de les organitzacions no governamentals i, en general, de les entitats sense ànim de lucre, sempre que es destinin, de manera exclusiva, a llurs finalitats pròpies no lucratives.

Article 4. Subjecte passiu

Són subjectes passius de l'impost sobre els actius no productius, a títol de contribuents, les persones jurídiques i les entitats que, sense tenir personalitat jurídica, constitueixen una unitat econòmica o patrimoni separat susceptible d'imposició, definides com a obligats tributaris per la normativa tributària general. En tots els casos el subjecte passiu ha de tenir objecte mercantil.

[...]

Article 6. Base imposable

1. La base imposable de l'impost sobre els actius no productius està constituïda per la suma dels valors corresponents a tots els actius no productius a què fa referència l'article 2.

2. Els actius s'han de valorar, a efectes de l'impost sobre els actius no productius, d'acord amb les regles següents:

- a) El dret real de superfície, el dret real d'usdefruit, el dret real d'ús i el dret de propietat sobre béns immobles, pel valor cadastral del bé immoble actualitzat en la Llei de pressupostos corresponent.
- b) Els vehicles de motor, les embarcacions i les aeronaus, per llur valor de mercat. Si escau, s'apliquen les taules de valoració de vehicles usats aprovades als efectes de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats i de l'impost sobre successions i donacions vigents en la data de meritació de l'impost.
- c) Els objectes d'art, antiguitats i joies, pel valor de mercat en la data de meritació de l'impost.
- d) Els béns de l'ús dels quals se sigui cessionari com a conseqüència d'una operació d'arrendament financer, pel valor determinat per les normes aplicables als arrendaments en l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats.
- e) Si no són aplicables les regles anteriors, els béns i drets s'han de valorar per llur valor de mercat.

[...]

Article 8. Quota íntegra

La quota íntegra es determina per aplicació a la base liquidable de l'escala següent:

Base liquidable fins a (euros)	Quota íntegra (euros)	Resta base liquidable fins a (euros)	Tipus aplicable (%)
0,00	0,00	167.129,45	0,210
167.129,45	350,97	167.129,43	0,315
334.252,88	877,41	334.246,87	0,525

Base liquidable fins a (euros)	Quota íntegra (euros)	Resta base liquidable fins a (euros)	Tipus aplicable (%)
668.499,75	2.632,21	668.500,00	0,945
1.336.999,75	8.949,54	1.336.999,26	1,365
2.673.999,01	27.199,58	2.673.999,02	1,785
5.3473998,03	74.930,46	5.347.998,03	2,205
10.695.996,06	192.853,82	En endavant	2,750

[...]

Article 10. Meritació

L'impost de l'impost sobre els actius no productius es merita l'1 de gener de cada any.

Capítol III. Gestió i aplicació del tribut

Article 11. Autoliquidació de l'impost

1. Els contribuents estan obligats a presentar l'autoliquidació de l'impost sobre actius no productius i a efectuar-ne l'ingrés corresponent en els terminis i amb les condicions que s'estableixin per reglament.

2. El model d'autoliquidació s'ha d'aprovar per ordre del conseller del departament competent en matèria d'hisenda.

Article 12. Gestió, recaptació i inspecció de l'impost

La gestió, la recaptació i la inspecció de l'impost sobre els actius no productius corresponen a l'Agència Tributària de Catalunya, d'acord amb el que estableix la llei que la regula.

Article 13. Recursos i reclamacions

Contra els actes de gestió, liquidació, inspecció i recaptació dictats en l'àmbit de l'impost sobre els actius no productius, es pot interposar un recurs de reposició potestatiu o bé una reclamació econòmica administrativa davant la Junta de Finances.

Capítol IV. Règim sancionador

Article 14. Infraccions i sancions

El règim d'infraccions i sancions en matèria de l'impost sobre els actius no productius és el vigent per als tributs propis de la Generalitat.

Capítol V. Subministrament d'informació

Article 14 bis. Subministrament d'informació per les galeries d'art, antiquaris i joieries

Les persones físiques o jurídiques dedicades a la venda d'objectes d'art, antiguitats i joies han de trametre a l'Agència Tributària de Catalunya, amb caràcter general i en la forma i els terminis que determini l'ordre del conseller del departament competent en matèria d'hisenda, informació sobre les adquisicions d'aquest tipus de béns per part de persones jurídiques i entitats que, sense tenir personalitat jurídica, constitueixin una unitat econòmica o patrimoni separat susceptible d'imposició definides com a obligats tributaris per la normativa tributària general.

Disposicions addicionals

Primera. Autorització a la Llei de pressupostos de la Generalitat

La Llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya pot modificar els elements de quantificació de l'impost sobre els actius no productius.

Segona. Normativa supletòria

En l'aplicació d'aquest tribut regeix supletòriament la legislació general tributària aplicable a Catalunya i les normes complementàries que la desenvolupen.

Segona bis. Meritació de l'impost l'any 2017

En l'exercici del 2017 l'impost sobre els actius no productius es merita el 30 de juny.

Disposicions finals

Primera. Entrada en vigor

Aquesta llei entra en vigor l'endemà d'haver estat publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Segona. Autorització de desplegament reglamentari

Es faculta el Govern perquè dicti les disposicions que calguin per a desplegar i aplicar aquesta llei.

Palau del Parlament, 19 d'abril de 2017

El secretari de la Comissió, Josep Maria Forné i Febrer; el president de la Comissió, Antoni Castellà i Clavé

ESMENES RESERVADES PER A DEFENSAR EN EL PLE

GP de Ciutadans

37, 38 i 39

GP de Catalunya Sí que es Pot

10, 11, 16, 5bis, 19, 8bis, 28, 41 i 42

GP Socialista

8, 9, 12, 17, 21, 22, 25, 27, 31 i 40
